

Debreczeny György

milyen jó
kollázs

milyen jó
jogaórára menet
a napfogyatkozás
a dűnnyögés
a lélek üdvéért

múltam fölött a guru
vizuális költemény
igazoltan hiányzik
a pillanat
épp Buddha söréből iszik

tükörképek
szólnak hozzám
azt mondják
mintha mindenhol
hideg lenne

a lélek kedvéért
van napfogyatkozás
a nap kedvéért
lélekfogyatkozás
és jógaóra

milyen jó
hogy helyben vagyunk
a van partján
nem kell sokat
mókázni vagy hajókázni

a lélek üdvéért

virágokkal voltam

a ráncaim segítenek
formálni a kontúrokat
pengetném én a húrokat
a kozmetikusnál
vagy a klinika kertjében
ahol égis érne a fák
lábam leér a földig

a formák határait
jelző vonal égis ér
de lábadozás idején
odáig nem nyújtózkodhatok
fontos kifejező eszköz
a kontúr és az ég
ahol a kettő összeér

a kontúrok segítenek
formálni a ráncaimat
virágokkal voltam
a klinika kertjében
vagy a virágok voltak velem?
igen a klinika kertjében
nem pedig a British Museumében

ahol már ott állt
a bolond ráncos öreg nő
aki minden délben
a kontúrokat szokta etetni
égis nyújtózkodott a kozmetikus
aztán hozzáfogott
a húrok pengetéséhez

zsebkendőnkkel integetünk
Genet nyomán

tengereket szeltél át
a tortavágó késsel
mit láttál az őrtoronyból
azzal a gyönyörű szemekkel?

elhagytam a zsebkendőmet
és az esetlegességek birodalmát
ahol magunkat láttam
épp hadonásztunk

fekete nadrágot viselt
zöld cipőt rózsaszín kiskabátot
és püspöklila alsógatyát
a férfi aki vizelt

a tengerbe vizelt valaki
aki a talapzaton állt
utánozta a patakcsobogást
a lombok a gombok zizegését

az ökör
akarom mondani a tükör
bennünket dicsfényel övez
övünket dicsőséggel fényezi

elvesztettem tortavágó késem
és a zsebkendőmet
püspöklila alsógatyában
most akkor mivel hadonászak?

az ökör a talapzaton állt
és a zsebkendőre vizelt
de mondja csak
mi van a szentostyával?

isten elment
ő már csak ilyen
jön aztán elmegy
csak tudnám hová

most hogy jóllaktam
ostyával és prédikációval
arra kell törekednem
hogy egyre nagyobb seggfej legyek?

nem a szeretetet
hanem a gyűlöletet
találja ki valaki
így teremt hitet költészetet

zsebkendőkkel integetünk
a templomi játékokon
a bordélyt ábrázoló paraván
az oltár előterébe nyomul

A tekintet lökte vissza

Sűrűsödő mártás ömlött szét a földön,
akadályozta a látást,
s míg a fák koronái még a pelyhes,
vidám égben fürdőztek,
a fatörzsek már összemosódtak,
visszalökték a tekintetet.¹

Sűrűsödő tekintet ömlött szét a földön,
mártás akadályozta a látást,
s míg a fák koronái visszalökték
a fatörzseket,
a vidám égben már összemosódtak
a fürdőzők.

A fák koronái ömlöttek szét a földön,
sűrűsödő látás a tekintet,
a pelyhes ég még akadályozta
a fürdőzést,
míg a fatörzsek visszalökték
a már összemosódó vidám mártást.

¹ Witold Gombrowicz

A vidám ég ömlött szét a földön,
mártásban fürdőzött a sűrűsödő tekintet,
összemosódó pelyhek
akadályozták a látást,
míg a fatörzsek már vagy még
visszalökték a fák koronáit.

Pelyhes fatörzsek a vidám éggel
összemosódtak,
sűrűsödő látás ömlött szét a földön,
a tekintet akadályozta a mártást,
s míg a fák fürdőztek,
még visszalökték koronáikat.

Föld ömlött szét a fák koronáin,
még pelyhes fürdőzők
akadályozták a mártást,
míg vidám égben a tekintet
fatörzssé sűrűsödött,
összemosódott már a visszalökéssel.

Sűrűsödő föld ömlött szét a mártásban,
vidám ég akadályozta a látást,
s míg a fák koronáin
pelyhek fürdőztek még,
bár már összemosódtak,
tekintetem lökte vissza a fatörzseket.

már rég nem ingyen város
kollázs Gergely Ágnes verseiből

süllyed a félmúlt horizontja
ne hidd hogy jobb a semminél
Pannóniában extenzív tolatásban
kevés az azonnali arc és sok a lárva

angyal jött a kertbe: galambtetem
csökönyös számár edz a pusztulásra
most a napfogyatkozást érkeztetem
halleluja fekete taxiállomás

csukott aktatáskák mondják trallala
elhízik a tiltakozó kirakatbaba
mert olyan nagyon jó vagyok
a galambtetemek fölrepülnek

az ember fél és ittmarad ön
vagyis akarom mondani: maga
óvakodik nehogy elüvöltse ő
a beteljesült holdvilágnak:

már rég nem ingyen város a temető!

anyanyelvem éppen hajnalodott
kollázs Gágyor Péter verscímeiből

a semmi partján vártalak
te kedves szép alak
vártalak hídon és híd alatt
álmomban hirtelen egy rigó rám esett

hajnalodott a semmi partján
hasamat felmetszették a gyászhuszárok
zsebtükrök jöttek a tengeren gyalog
micsoda látomások

a halottak ünnepén
nem mindenki tudott hazajönni és
feszült tovább a feszület
üdvözöltük a semmi angyalát

egy szál semmiben vártalak
bibircsókjaim nem tudtak hazajönni
anyanyelvem éppen hajnalodott
a semmi partján zsebtükrök jöttek gyalog

le kell számolni

prófétát támasztok nekik
miképpen falnak a kerékpárt
s ő mindent tudtukra ad
elmondja majd nekik
eltörött vállcsont nem törik el

kopaszodik a liget
le kell számolni a ligettel
a szükséges mértékben
el kell törni mindenki csontját
úgyse sérül meg senki

le kell számolni mindenkivel
itt a falnál állhatna most
egy csontkerékpár
itt a csontok helyén
állhatna akár egy fa is